

N:o 68.

Af herr **O. Olson** i Stensdalen, *om ändring i § 15 af förordningen angående eldfarliga oljor den 26 november 1875.*

I kongl. förordningen den 26 november 1875 angående eldfarliga oljor och vissa andra dermed jemförliga vätskor föreskrifves i § 15 bland annat, att "mindre förråd" må utgöra 300 kannor, dock att i sådant förråd eldfarlig olja af 1:a klassen icke må ingå till större myckenhet än 30 kannor. För alla mera aflägsse boende idkare af landthandel medför denna bestämmelse ganska afsevärda olägenheter genom behovet att i smärre poster allt som oftast hemtaga en så pass vigtig nödvändighetsvara som fotogen, hvilka olägenheter åter hafva till följd, att denna vara fördyras mer än hvad som kan anses skäligt och rimligt. Om den bestämda qvantiteten af 300 kannor finge åtminstone fördubblas, skulle, efter mitt förmenande, eldfaran eller risken, som kan åtfölja förvaringen af en sådan qvantitet, ingalunda ökas i proportion mot de fördelar, som deremot af en sådan anordning skulle uppstå för konsumenterna genom ett billigare försäljningspris, enär omkostnaderna för varans inköp, hemforslande m. m. alltid ställa sig jemförelsevis förmånligare för ett större än för ett mindre parti. Då emellertid en sådan förändring otvifvelaktigt skulle vara till gagn för den i våra skogsbygder mera aflägsse boende befolkningen, tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t
anhålla om sådan ändring i 15 § af ofvanberörda

förordning, att s. k. mindre förråd må utgöra 600 kannor i stället för nu bestämda 300 kannor, dock utan ändring af innehållet i nämnda paragraf för öfrigt.

Stockholm den 27 januari 1891.

Olof Olson,
Stensdalen.
